

Brief van J.J. Cremer aan J.C. Hacke van Mijnden, 9 maart 1869.

Brief in bezit van het Gemeentearchief van Amsterdam. Met potlood staat aangegeven: Dr. Hacke van Mijnden over vertaling Dante.

Hoog Geachte Heer & vriend!

Deze morgen in welstand bij den morgen teruggekeerd – en alles wel vindende is het mijn eerste en aangename bezigheid u nogmaals mijn hartelijken dank te betuigen voor uw recht lieve en gastvrije ontvangst.. Reeds lang verlangde ik er naar om weer eens met u te praten. Denkenden aan de aangename uren die ik vroeger met u en uwe ook in waarheid voor ONS – onvergetelijke echtgenoot mocht doorbrengen. Alle aardschen genoegens zijn vluchtig maar ik heb nu toch alweer een aangename herinnering te meer en vooral het uur op uw gezellig studeervertrek doorgebracht – waar ik u zelf een deel van uw prachtig werk mocht hooren lezen – vergeet ik niet.

Nu, nogmaals dank! Mocht u steeds - behalve in t geluk van uw kinderen, uw stille vreugen vinden in 't werk waarmee u niet alleen zooveel eer voor uzelfen behaalt maar waardoor u mede op zoo vorstelijke wijze uw vrienden steeds nauwer aan u verbindt en een bron van genoegens geeft.

Ik weet er niets van te zeggen dan: T is eenig!

Napoleon III laat zijn J.C. (ik geloof tamelijk taai en saai) verkoopen. Hacke v. Mijnden doet een prachtig kunst en studiewerk met een schat van schoone platen present. T is gauw gezeid: present!

“O ja”, zeggen er velen. “Als wij het talent en ... het geld hadden dan deden we dat ook.”- Welzeker!

Maar m'nheeren 't is toch zoover ik weet nog nooit vertoond. Maár m'nheer. – “Ja maar .....”Nee maar christen alsjeblijft! Zeggen is niemandal, maar doen! –

En nu van een grootsch werk – kom ik op een heel klein zaakje; maar die t kleine niet eert ..... enfin. Ik vrees dat mijn voerman zich heeft vergist. Van een rijksdaalder gaf hij me f1,55 terug. Toen gaf ik hem 50 cent fooi en zei: “heb je je niet te kort gedaan?” en hij: “nee mnheer”. 't Komt me voor dat het voor een rit van ruim 1 ¼ uur (met stilstouden) te weinig is. Och beste mijnheer Hacke als zoo'n arme duivel ter bij moest leggen zou t me spijten. In de haast kon ik t ros gauw niet narekenen. Maar, als uw knecht eens dien kant uitgaat mag hij 't dan eens wagen en als u dan zoo goed zoudt zijn 't antwoord aan Tienhoven bij gelegenheid te geven dan kan ik die kleine schuld wel eens aan den goeden professor afdoen. (t is hier niet zoo erg om die knickers maar enz enz. Wilt u nu alsjeblijft uw vriendelijke nicht en uw zoons en zoontjes – ook den heer Cremer – beleefdelyk van mij groeten met dankzegging aan de eerste voor hg vriendelijke zorgen.

Mijn portretje zend ik u zodra t gemaakt is, ik heb geen afdrukken meer. Mijn louise is mede recht blij met het portretje van de lieve mevrouw. Zij vindt het ook frappant.

En nu nogmaals dank, en zich een denkbeeldig handdruk noem ik mij als altijd

Uw u zeer hoogachtend en zdwd wb vrind

J.J. Cremer.

Den Haag 9 maart 69.

Dr Hache van Miyaden
over oetaling Danske.

Hooggeachtste Heer & Vriend!

Dezen middag in Onelstans by den
mynen terugsekend - en alles met vindinge
in het myn eerste en aangename bejef-
heit om te nogmaals mijn hartelijken
dank te betuygen voor uw reeds hem
en goetvrije ontvangst. . . Reeds lang
verlangt ik u naar om meer eens met
u te praten. dankende aan de aangename
uren die ik vroeger met u en Ulone
ook in waerheid voor Ons-onvergete-
lyke eestrenous moest doorbrengen.
Alle aardicheit gewaagen is zij sluchtyg
maar ik heb nu toch almeer een dan
jemme hovinging te meer en vooral
het uer op uw gezellig studiewetrek
doorgebracht - want ik u zelf een
deel van uw goetlyk werk moest hem
lezen - vergeet ik niet.

Uw, nogmaals dank! Moest u
steeds - behalve in Tjeluk van uw
kinderen, het stille vraggen om den

Mijn portretje raad ik u voo'dra
geen aante is, ik heb geen afdructen
meer. Mijn Louise is zeede veel
belij met het portretje van de lieue
Mevrouwe. zy vindt het ook prop-
-pante.

In een nogmaals dank, en
met een dankbeedrijen hand.
Druk naem ik mij als altyd

Uw te heer koopakende
en vrdt u te en vriend

J. J. Cremer.

Den Haag 9 Maart 69.

